

A7-0429/2011

30.11.2011

ДОКЛАД

относно положението на жените по време на военни конфликти
(2011/2198(INI))

Комисия по правата на жените и равенството между половете

Докладчик: Norica Nicolai

Докладчик по становище (*):
Catherine Grèze, Комисия по развитие

(*). Процедура с асоциирани комисии – член 50 от Правилника

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	16
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ	19
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	24

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 50 от Правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно положението на жените по време на военни конфликти (2011/2198(INI))

Европейският парламент,

- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека на ООН от 10 декември 1948 г. и Виенската декларация и Плана за действие, приети на Международната конференция за правата на човека от 25 юни 1993 г., и по-специално параграфи I 28-29 и II 38 относно системните изнасилвания, сексуалното робство и насилственото забременяване в ситуации на въоръжен конфликт,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW) от 18 декември 1979 г. и Декларацията на ООН за премахване на насилието над жени от 20 декември 1993 г.¹,
- като взе предвид Резолюции 1325 (2000) и 1820 (2008) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, Резолюция 1888 (2009) на Съвета за сигурност на ООН относно сексуалното насилие срещу жени и деца при въоръжени конфликти, Резолюция 1889 (2009) на Съвета за сигурност на ООН, целяща засилването на прилагането и мониторинга на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН, както и Резолюция 1960 (2010) на Съвета за сигурност на ООН, с която беше създаден механизъм за събиране на данни и изготвяне на списъци на извършители на сексуално насилие по време на въоръжени конфликти,
- като взе предвид назначаването през март 2010 г. на специален представител към Генералния секретар на ООН по въпросите на сексуалното насилие по време на въоръжени конфликти,
- като взе предвид Пекинската декларация и платформа за действие, приети на Четвъртата световна конференция за жените на 15 септември 1995 г., както и последващите документи за резултатите, приети на специалните сесии на Обединените нации „Пекин + 5“ (2000 г.), „Пекин + 10“ (2005 г.) и „Пекин + 15“ (2010 г.),
- като взе предвид Резолюция 54/134 на Общото събрание на ООН от 7 февруари 2000 г., която обявява 25 ноември за Международен ден за премахване на насилието над жените,
- като взе предвид Европейския пакт за равенство между мъжете и жените (2011-2020 г.), приет от Европейския съвет през март 2011 г.²,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Стратегия за равенство между жените и мъжете 2010-2015 г.“ (COM(2010)0491),

¹ A/RES/48/104.

² Приложение към Заключенията на Съвета от 7 март 2011 г.

- като взе предвид Плана за действие на Съвета на ЕС относно равенството между половете при сътрудничеството за развитие (SEC(2010)0265), с който следва да се гарантира интегрирането на равенството на половете в работата на ЕС със страните партньори на всички равнища,
- като взе предвид доклада за 2011 г. относно показателите за цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността¹,
- като взе предвид показателите за 2010 г. за цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността,
- като взе предвид цялостния подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността² и оперативния документ „Изпълнение на Резолюция 1325, подкрепена от Резолюция 1820 на Съвета за сигурност на ООН в контекста на ЕПСО“, и двата приети през декември 2008 г.,
- като взе предвид насоките на ЕС относно насилието и дискриминацията спрямо жени и момичета,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 13 ноември 2006 г. относно насърчаването на равенството между половете и интегрирания подход за равно третиране на жените и мъжете при управлението на кризи,
- като взе предвид Общите стандарти на поведение за операциите в рамките на ЕПСО, приети от Съвета през 2005 г.³,
- като взе предвид Римския статут на Международния наказателен съд, приет на 17 юли 1998 г., и по-специално член 7 и член 8 от него, които определят изнасилването, сексуалното робство, насилствената проституция, насилственото забременяване и насилственото стерилизиране или всяка друга форма на сексуалното насилие като престъпления срещу човечеството и военни престъпления,
- като взе предвид своята резолюция от 25 ноември 2010 г. относно десетата годишнина от приемането на Резолюция № 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността⁴,
- като взе предвид своята резолюция от 7 май 2009 г. относно интегриран подход за равно третиране на жените и мъжете в рамките на външните отношения на ЕС и на укрепването на мира/изграждането на нация⁵,

¹ Документ 9990/11 на Съвета от 11 май 2011 г.

² Документ на Съвета 15671/08, от 1 декември 2008 г.

³ Документ на Съвета 8373/3/05 от 18 Май 2005

⁴ P7_TA(2010)0439.

⁵ ОВ С212 Е, 5.8.2010 г., стр. 32.

- като взе предвид своята резолюция от 1 юни 2006 г. относно положението на жените във въоръжените конфликти и тяхната роля за възстановяването и демократичните процеси в държавите, намиращи се в положение след конфликт¹,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник
 - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете и становището на комисията по развитие (A7-0429/2011),
- А. като има предвид, че беше постигнат ограничен напредък през последните десет години след приемането на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН; като има предвид, че в някои случаи бяха определени квоти за участието на жените в правителствата и броят на жените в представителните институции се увеличи; като има предвид, че оттогава насам се подобри разбирането на различията между половете в контекста на конфликти; като има предвид, че въпреки полаганите усилия участието на жените в мирните преговори, с малки изключения, остава под 10% от формално ангажираните²;
- Б. като има предвид, че беше създаден постът Специален представител на ООН по въпросите на сексуалното насилие по време на конфликти, оглавяван понастоящем от Марго Валстрьом;
- В. като има предвид, че сексуалното насилие под формата на масови изнасилвания, трафик на хора и други форми на сексуална злоупотреба на жени и деца все още се използва като военна тактика в районите на конфликти по света, което е неприемливо; като има предвид, че властовият вакуум, който възниква в районите след преживян конфликт, може да доведе до намаляване на правата на жените и момичетата, което се наблюдава в Либия и Египет;
- Г. като има предвид, че последиците от сексуално насилие по време на военни конфликти са разрушителни за жертвите, както физически (риск от стерилитет, инконтиненция и болести, предавани по полов път), така и психически, тъй като те често са опозорени, отхвърлени, малтретирани, считани за обезчестени и в много случаи биват изключвани от тяхната общност, понякога дори убивани;
- Д. като има предвид, че семействата на жертвите също са особено тежко засегнати, тъй като приемат сексуалното насилие като унижение; като има предвид, че децата, родени вследствие на изнасилване, могат да бъдат отхвърлени; като има предвид, че това отхвърляне може да бъде брутално, под формата на изоставяне или дори убийство на детето след раждането;
- Е. като има предвид, че в декларацията от Виена, приета на 25 юни 1993 г. от Световната конференция на ООН за правата на човека, се посочва, че „Човешките права на жените и момичетата съставляват неотменима, неделима и неразделна част

¹ ОВ С298Е, 8.12.2006 г., стр. 287.

² Десетгодишно проучване на въздействието на изпълнението на Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН относно Жените, мира и сигурността в опазването на мира, окончателен доклад до Отдела за операции по опазване на мира на ООН, Отдел подкрепа на място, 2010 г.

от всеобщите права на човека“,

- Ж. обезпокоен от факта, че в повечето случаи извършителите на сексуално насилие остават безнаказани, както показва примерът в Колумбия, където по време на въоръжен конфликт сексуалното насилие срещу жени е систематична и скрита практика, която почти никога не се наказва, и като има предвид, че тази форма на насилие следва да се счита за военно престъпление;
- З. като отчита факта, че жените, които служат в армията и/или сътрудничат на граждански организации, ангажирани с опазването на мира, играят важна роля, тъй като представляват ролеви модели, межкултурни посредници и стимул, разкриващ нови възможности пред местните жени и разсейващ стереотипите на местните мъже, както и че те общуват по-добре с местните жени,
- И. като има предвид, че в повечето страни дейностите, свързани с равенството между половете, не се разглеждат като основен приоритет и въпросите на пола се считат за проблеми от второстепенно значение, а културните, религиозните и социално-икономическите практики се използват като претекст за спиране на прогреса в областта на равенството между половете и правата на жените,
- Й. като има предвид, че е необходимо да се постави акцент върху пола от самото начало при планирането на граждански мисии и мисии за сигурност, като има предвид, че мироопазващите мисии са доказали своето решаващо значение за въвеждането на подход от гледна точка на пола (gender perspective) в мерките за превенция, демобилизация и реконструкция след края на конфликтите;
- К. като има предвид, че историята е показала, че воденето на война е дейност, силно доминирана от мъжете, и че поради това има основания да се очаква, че специалните умения на жените в областта на диалога и ненасилието могат да допринесат по много положителен начин за мирно предотвратяване и управление на конфликти;
- Л. като има предвид, че значението на включването на жените и на подхода от гледна точка на пола (gender perspective) се подчертава от факта, че когато участието на жените в процесите на разрешаване на конфликти и укрепване на мира, както и в мирни преговори, е по-голямо, се разглеждат по-голям брой области на възстановяване и укрепване на мира: пазарна инфраструктура, пътища в селските райони, здравни заведения, достъпни училища и детски градини и т.н.;
- М. като има предвид, че през 2010 г. бяха приети 17 показатели за цялостен подход¹ и че бяха положени успешни усилия за представянето през 2011 г. на първия мониторингов доклад, изготвен въз основа на тези показатели²; като има предвид, че са необходими всеобхватни мониторингови доклади на ЕС, основани на ясна методика и подходящи показатели,
- Н. като има предвид, че националните планове за действие по отношение на жените,

¹ Документ на Съвета 11948/10 от 14 юли 2010 г.

² Документ на Съвета 9990/11 от 11 май 2011 г.

мира и сигурността са от съществено значение и следва да се основават на единни минимални европейски стандарти, що се отнася до техните цели, осъществяване и мониторинг в целия ЕС;

- О. като има предвид, че на 31 август 2011 г. Комисията взе решение да отпусне допълнително 300 милиона евро за мир и сигурност в Африка; като има предвид, че през 2011 година най-малко 12 африкански държави с общо население, наброяващо приблизително 386,6 милиона души, се считат за региони в положение на конфликт;
- П. като има предвид, че в страните в ситуация след преживян военен конфликт, които са в процес на възстановяване и реинтеграция, институционалните механизми и ангажименти за равенство между половете са ефективна първа стъпка към защитата и насърчаването на правата на жените; като има предвид, че участието на всички заинтересовани участници като правителствата и политическите представители, гражданското общество и членовете на академичната общност, както и прякото участие на организации, групи и мрежи на жените – които следва да получават политическа, финансова и правна подкрепа за програми за развитие, включително за програми за най-уязвимата част от населението като жени мигранти, вътрешно разселени, бежанци и репатрирани – представлява основна предпоставка за изграждане на мира, за постигане на устойчиво развитие и за създаване на демократично общество, в което се зачитат правата на жените и равенството между половете;
- Р. като има предвид, че основните причини за уязвимостта на жените в ситуации на конфликт често се крият в ограничения им достъп, наред с другото, до образование и до пазара на труда, и като има предвид, че поради тази причина икономическото участие на жените на равна основа е необходима предпоставка за борба с насилието свързано с пола във въоръжени конфликти, като има предвид, че участието на жените в управлението, както на масата за преговори, така и в ролята на активни участници в мирния преход, продължава да бъде ограничено и но остава главен приоритет и решаващ елемент за постигане на равенство между половете,

Жените с ръководна роля в областта на мира и сигурността

1. призовава подкрепата на ЕС за мирните процеси да бъде обвързана с условието за участие на жени в международните екипи, водещи мирни преговори; отправя искане да се постигне напредък с оглед постоянното включване на жени лидери, местни организации за защита на правата на жените и/или групи от гражданското общество на масата на преговорите на всички етапи от мирния процес;
2. подчертава значението на политическия диалог за овластяване на жените и призовава делегациите на ЕС да включат въпроси, свързани с жените, мира и сигурността в политическия диалог и диалога в областта на правата на човека, който водят със съответните правителства в страните домакини; призовава Комисията, Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и държавите-членки да насърчават активно и да подкрепят овластяването на жените за участие в техните отношения с държави и организации извън ЕС;
3. приветства Плана за действие на ЕС относно равенството между половете и

овластяването на жените в областта на развитието и призовава върховния представител на ЕС да предприеме необходимите мерки с оглед осигуряване на подходящо обучение на служителите на делегациите на ЕС за възприемане на чувствителен към пола подход в мироопазването, предотвратяването на конфликти и укрепването на мира; отправя искане към Комисията и държавите-членки да гарантират подходяща техническа и финансова помощ в подкрепа на програми, които дават на жените възможност да участват пълноценно при провеждането на мирни преговори и които като цяло овластяват жените в гражданското общество;

4. призовава ЕС и държавите-членки да насърчават активно увеличаването на броя на жените във въоръжените сили и в гражданските мироопазващи операции, особено на ръководни позиции, като за тази цел призовава за:
 - национални кампании, които представят въоръжените сили и полицията като реална възможност за жени, както и за мъже, с цел да се разсеят евентуални стереотипи; тези кампании следва да включват информационни събития и дни на отворените врати, на които се предоставя фактологична информация във връзка с вариантите за обучение и заетост във въоръжените сили;
 - преглед на политиката за повишение във въоръжените сили с цел да се провери дали жените са били в неравностойно положение по отношение на повишенията, въпреки че – независимо от пола си – не са отстъпвали по своите качества на своите колеги мъже;
 - включването на благоприятни за жените политики във въоръжените сили, например възможност за отпуск по майчинство;
 - разпространение на ролеви модели – жени, които са показали смелост и които са предприели действия за постигане на промяна;
 - включването на повече жени, особено в цивилни операции, на високи постове и в контактите с местните общности;
 - задълбочено обучение на мъжете и жените, участващи в цивилни операции, относно аспектите, свързани с пола, относно защитата, специалните потребности и човешките права на жените и децата в ситуации на конфликт, както и относно културата и традициите на приемащите страни, с цел да се подобри защитата на участващите и да се гарантира, че при предлагането на обучение не се правят разлики между жени и мъже;
5. призовава за адекватно финансиране от ЕС, включително чрез Инструмента за стабилност, в подкрепа на действителното участие и на приноса на жените в представителни институции на национално и местно равнище, както и на всички равнища на вземане на решения в контекста на разрешаване на конфликти, в мирни преговори, в изграждането на мира и планирането след края на конфликтите;

6. посочва необходимостта от създаване на кодекс за поведение за персонала на ЕС, служещ във военни и цивилни мисии, в който да се посочва ясно, че сексуалната експлоатация представлява престъпно поведение, за което няма оправдание, а така също изисква този кодекс за поведение да бъде прилаган стриктно в случаи на сексуално насилие, извършено от служители на хуманитарни организации, представители на международни институции, на мироопазващите сили и дипломати чрез налагане на строги административни и наказателни санкции; призовава за нулева толерантност на сексуалната експлоатация на деца и жени във въоръжени конфликти и бежански лагери и за тази цел приветства проведеното неотдавна от ООН разследване във връзка с твърдения за сексуална експлоатация с участието на служители от мироопазващите сили на ООН по време на нейната операция в Кот д'Ивоар;

Въздействието на въоръжените конфликти върху жените

7. категорично осъжда като военно престъпление продължаващото използване на сексуално насилие срещу жени като военно оръжие; признава дълбоките физически и психически травми, които подобно малтретиране нанася на жертвите, наред с драматичните последици за техните семейства, подчертава, че решение на това явление трябва да бъде търсено чрез програми за подкрепа на жертвите и настоятелно призовава за мобилизация на политическото ръководство с цел приемане на координиран набор от мерки за превенция и намаляване на използването на сексуалното насилие; в тази връзка посочва ситуацията в Конго, която продължава да бъде драматична; припомня масовите изнасилвания, извършени в периода от 30 юли до 4 август 2010 г. в източния въгледобивен район на Конго, докладваните най-малко 8 300 случая на изнасилване през 2009 г. в източно Конго, както и докладваните случаи на най-малко 1 244 жени, изнасилени през първите три месеца на 2010 г., което представлява средно 14 изнасилвания дневно; посочва, че през 2011 г. това положение остава непроменено; настоятелно призовава двете мисии на ЕС в Демократична република Конго – EUPOL ДР Конго и EUSEC ДР Конго – да превърнат борбата срещу сексуалното насилие, а така също и участието на жените в основни приоритети в усилията за реформиране на сектора на сигурността в Конго;
8. подчертава, че тъй като сексуалното насилие, чиито жертви най-често са жени и деца, се изостря – наред с другото вследствие на неравенството между половете, на разрастването на насилието като цяло и в частност в резултат на военизирането на обществото и на разпадането на обществените структури – особено внимание следва да се отдели на превенцията на такъв вид военни престъпления и на предоставянето на ресурси за тази цел;
9. призовава държавите-членки да насърчават приемането на мерки за подпомагане на семействата, за да се намалят отрицателните последици от въоръжените конфликти върху семейния живот;
10. призовава за по-тясно сътрудничество с местни женски организации с цел създаването на система за ранно предупреждаване и евентуално за да могат самите те да предотвратят случаи на злоупотреби или да ограничат техния брой;

11. отправя искане към Комисията да подкрепя местни групи на гражданското общество, особено организации на жени и такива, които отчитат аспектите, свързани с половата принадлежност, чрез достъпно финансиране и изграждане на капацитет, за да могат те да изпълняват своята роля на пазители, особено в контекста на нестабилни държави;
12. изразява възмущение от факта, че извършителите на сексуално насилие продължават да остават ненаказани; призовава настоятелно да се сложи край на безнаказаността на извършителите на сексуални престъпления; призовава националните органи да наложат спазването на приложимите закони, свързани с безнаказаността и призовава за укрепване на съдебната система чрез осигуряване на обучение на съдиите и прокурорите по разследването и наказанието на случаи на сексуално насилие; ето защо призовава за голяма гласност и публичност на съдебните процеси като средство за демонстриране на позицията, че подобна практика е неприемлива;
13. отправя искане въпросът за безнаказаността да бъде основен фактор в мирните преговори, тъй като не би следвало да има мир без справедливост, а извършителите трябва да бъдат изправени пред правосъдието и да понесат наказателните последици за своите действия; подчертава, че безнаказаността не бива да бъде предмет на договаряне; изразява съжаление по повод на факта, че съдебните процеси срещу извършителите на насилие срещу жени по време на военни конфликти често са прекалено бавни, което причинява допълнително страдание на жертвите, ето защо призовава за надеждно и справедливо правосъдие при спазване на разумни срокове и зачитане на достойнството и на жените жертви на военни конфликти;
14. подчертава, че образованието играе централна роля за овластяването на жените и момичетата, а също така и в борбата срещу стереотипите и за развитието на мирогледа; призовава за въвеждане и/или засилване на програмите за повишаване на осведомеността в рамките на образователните програми, като на преден план се постави зачитането на достойнството на жените;
15. призовава военните сили да разполагат с клиники за жени с цел справяне със сексуалното и психологическо насилие във военните зони;
16. настоява жените жертви на малтретиране и насилие по време на конфликти да могат да подават жалби пред международни съдилища при условия, които зачитат тяхното достойнство, а така също да бъдат защитавани от тези съдилища срещу физическо насилие и травми, които може да им бъдат причинени по време на разпит в условия, несъобразени с психическото им състояние; настоява в подобни случаи засегнатите жени да могат да бъдат обезщетени както в гражданско, така и в наказателно отношение и да се прилагат програми за подпомагане с цел икономическа, социална и психологическа реинтеграция;
17. призовава ЕС и държавите-членки да подкрепят ефективно изпълнението на насоките на ЕС относно насилието спрямо жени и момичета чрез конкретни мерки като:

- създаване на ефективна система за следене на всички съдебни производства, свързани със случаи на такова насилие, и предприетите след тях действия;
- приемане на мерки, стратегии и програми, чиито акцент е поставен не само върху защитата и наказателното преследване, а – което е по-важно, върху превенцията;
- програми, осигуряващи безплатно здравно обслужване и психологически консултации на жертвите на насилие на техния език и съгласно тяхната култура и обичаи и когато това е възможно, от женски персонал;
- програми, предоставящи здравни курсове и лесно достъпна литература, по-специално относно репродуктивното здраве, насочени както към жените, така и към мъжете, и кампании за повишаване на осведомеността, адаптирани към културата на хората, за които са предназначени;
- специфични мерки за гарантиране в условия на военен конфликт на равен достъп до системите за обществено здравеопазване¹, и по-специално до първичната здравна помощ, включваща закрилата на майките и децата, както са определени от Световната здравна организация² и до акушеро-гинекологични грижи,
- разработване на програми за защита на свидетелите с цел жертвите да бъдат защитени и насърчени, при гарантирана защита, да се изправят и свидетелстват срещу своите агресори;

18. подчертава ключовото значение на гарантирането на равноправното участие на жените в процеса на реформиране на съдебната система или в транснационалните съдебни процеси, така че те да могат ефективно да защитават налагането на равни права в националните съдебни системи;

19. призовава Комисията, ЕСВД и делегациите на Европейския парламент да намерят начини за насърчаване на подписването, ратифицирането и изпълнението на Римския статут от 1998 г. (за Международния наказателен съд) от развиващите се страни, които все още не са направили това, като необходима стъпка за защита на сексуалните права на жените по време на война и предотвратяване на безнаказаността на извършителите на престъпления;

20. осъжда вземането на заложенници и призовава за по-строги наказания за използването на хора като жив щит по време на конфликти;

¹ както е записано в член 25 от Всеобщата декларация за правата на човека и Европейската социална харта (ревизирана) на Съвета на Европа, част I, принцип 11.

² 56-та световна здравна асамблея А56/27, предварителен дневен ред, точка 14.18, 24 април 2003 г., Международна конференция в Алма-Ата относно първичните здравни грижи: 25-та годишнина, доклад на Секретариата.

21. призовава за разделяне на мъжете и жените в затвора, по-специално с цел предотвратяване на сексуалните посегателства;
22. подчертава значението на правото на осведоменост за съдбата на изчезнали роднини и призовава страните във въоръжени конфликти да вземат всички възможни мерки за предоставяне на информация за обявени за изчезнали лица;
23. призовава за специални разпоредби, предоставящи допълнителна защита на жените срещу изнасилване, насилствена проституция и всякакви други форми на непристойни посегателства, както и за особени грижи за бъдещите майки и майките на малки деца по отношение на осигуряването на храна, облекло, евакуация и транспорт и медицински услуги, с цел предотвратяване на нежелана бременност и полово предавани болести, като приоритетни области в рамките на Финансовия инструмент за развитие за периода 2014-2020 г.
24. призовава Комисията да разгледа възможността за създаване на групи за бързо реагиране, съставени от специалисти (лекари, психолози, социолози, адвокати и др.), с цел предоставяне на незабавна подкрепа на място на жертвите на свързани с пола престъпления;
25. приветства приемането на Резолюция 1960 на Съвета за сигурност на ООН, в която се изисква подробна информация на заподозрените в извършване на сексуални насилия по време на въоръжени конфликти; призовава държавите-членки да засилят усилията си за изпълнение на Резолюция 1960;
26. призовава да се извърши анализ на възможността за подходящо обезщетяване на жертвите, като се отчетат също и психологическите последици за техните семейства и деца, в съответствие с приложимото международно и национално законодателство;
27. призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят правата на жените по отношение на достъпа им до земя, наследство, кредити и спестявания в ситуации след конфликт, особено в държавите, в които правата на собственост на жените не са правно приложими и не са социално признати;
28. подчертава, че на жените не трябва да се гледа само като на уязвими жертви, а също и като на силно диференцирана група социални участници, притежаващи ценни ресурси и възможности със свои собствени планове; твърди, че жените влияят върху хода на събитията и трябва да формират процеса на развитие; счита, че на жените, които са били жертви на военни конфликти, не следва повече да се гледа единствено като на жертви на военни конфликти, а по-скоро като на участници в стабилизирането и разрешаването на конфликти; подчертава, че жените по принцип могат да изпълняват тази роля единствено когато са наравно представени във вземането на политически и икономически решения;
29. посочва, че разбирането на хората за ролята на жените в следвоенните общества и за техния принос за възстановяването след конфликти трябва да излезе извън рамките на универсалистичната представа за „военния опит на жените“, както и че трябва да се признае спецификата и разнообразието на опита на жените;

Препоръки

30. призовава за назначаването на Специален представител на ЕС по въпросите на жените, мира и сигурността в рамките на ЕСВД, с цел интегриране на подхода от гледната точка на пола (gender perspective) и осъществяване на по-ефикасна връзка със съответните партньори в ООН; призовава всички съответни политики на ЕС, специални работни групи и отдели/контактни звена, които се занимават с въпросите на половете и сигурността да бъдат координирани от и свързани с този Специален представител на ЕС, за да се гарантира последователност и ефективност, както и систематично, последователно и всеобхватно прилагане на стратегиите и действията, които следва да бъдат предприети;
31. призовава неформалната специална работна група по въпросите на жените, мира и сигурността да бъде подкрепена и призната;
32. призовава за отделяне на специално внимание на интегрирания подход за равно третиране на мъжете и жените в областта на изследванията на мира, предотвратяването и разрешаването на конфликти, мироопазващите операции, рехабилитацията и възстановяването след конфликтите, и за отчитане на компонента равенство между половете в стратегическите доклади за страните;
33. силно насърчава ЕСВД, Комисията и държавите-членки да включат в своите дейности, засягащи жените в конфликтни зони, свързани с развитието аспекти, и по-специално признаването на правото на майките да получават закрила и подкрепа и да отглеждат своите деца, както и здравето и икономическата сигурност на жените, със специален акцент върху правото на собственост, особено по отношение на собствеността върху земеделски земи и стопанисването им;
34. приветства решението на ЕС за приемане на 17 показатели за изпълнение за оценка на собствената си дейност по въпроси, свързани с равенството между половете в нестабилни страни и страни с нерешен конфликт или страни след конфликт; подчертава необходимостта тези показатели, които трябва да включват и измервания по отношение на качеството, да бъдат подобрени; призовава Комисията и ЕСВД да отчитат заключенията на този оценъчен процес във фазите на програмиране и изпълнение;
35. призовава ЕСВД, в съответствие с член 9 на Решение на Съвета 2010/427/ЕС от 26 юли 2010 г., да гарантира управлението на ниво делегации на програмирането, изпълнението и осъществяването на мониторинг на инициативите по страни за прилагане на подхода от гледна точка на пола (gender perspective) при предконфликтни, конфликтни и следконфликтни ситуации, с цел по-добро справяне със специфичните характеристики на всеки отделен контекст и отчитане на евентуално регионално измерение;
36. призовава държавите-членки да приемат, изпълняват и извършват мониторинг на своите национални планове за действие по въпросите на жените, мира и сигурността; подновява призива си към ЕС и държавите-членки да разработят в рамките на своите планове и стратегии набор от минимални стандарти, съдържащи реалистични цели със специфични показатели, параметри, срокове, предвиден

бюджет и ефективен механизъм за мониторинг; подчертава значението на участието на неправителствени организации в разработването, изпълнението и мониторинга на плановете за действие;

37. призовава ЕС да осигури балансирано назначаване в рамките на мисиите и операциите и да постави повече жени на ръководно равнище, например като ръководители на делегации на ЕС в трети страни и ръководители на мисии на ЕС;
38. подчертава призива на Комисията ЕС да подкрепя трети държави при спазването и изпълнението на международни ангажменти, като Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, Програмата за действие от Кайро, Платформата за действие от Пекин и Декларацията на ООН за целите на хилядолетието за развитие;
39. категорично подкрепя включването на съветници или контактни звена по въпросите на равенството между половете в мисии те по Общата политика на сигурност и отбрана (ОПСО) и в делегациите на ЕС и призовава върховния-представител/заместник-председател да предотврати дублирането на функции и да им предостави адекватни ресурси и правомощия;
40. подчертава значението на кампаниите за повишаване на обществената осведоменост за борбата със стереотипите, дискриминацията (основана на пол, култура или религия) и домашното насилие, както и за равенството между половете по принцип; отбелязва, че тези кампании следва да се допълват от популяризирането на положителен образ на жените чрез ролеви модели на жените в медиите и рекламата, образователните материали и интернет;
41. призовава за създаване на адекватни обществени процедури за подаване на оплаквания в контекста на мисиите по линия на ОПСО, които ще подпомагат най-вече докладването на сексуално и основано на пола насилие; призовава Върховния представител/заместник-председател на Комисията да включва подробен доклад относно жените, мира и сигурността в оценките на мисиите на ОПСО, провеждани на всеки шест месеца; припомня, че мисиите на ОПСО са едни от най-важните инструменти на ЕС за демонстриране на неговия ангажмент за постигане на целите на резолюции 1820 и 1325 на Съвета за сигурност на ООН в засегнатите от кризи страни и региони;
42. призовава за специфичен заделен бюджет за оценка и мониторинг на данните, събрани въз основа на разработените на равнище ЕС показатели; призовава за специфични бюджетни редове за експертни познания в областта на равенството на половете, както и за проекти и дейности, свързани с жените, мира и сигурността в рамките на мисии на ОПСО;
43. призовава бюджетния орган на ЕС да увеличи финансовите средства, предназначени за насърчаване на равенството между половете и правата на жените в рамките на бъдещите финансови инструменти за развитие за периода 2014–2020 г.;
44. призовава върховния представител на ЕС и Комисията да предприемат

необходимите мерки за подобряване на взаимното допълване и своевременното мобилизиране на всички финансови инструменти за външна дейност на ЕС, а именно Европейския фонд за развитие, Инструмента за сътрудничество за развитие, Европейския инструмент за съседство и партньорство, Инструмента за предприєдинителна помощ, Европейския инструмент за демокрация и права на човека и Инструмента за стабилност, за да се избегне разпокъсаност на реакцията на ЕС във връзка с положението на жените по време на война;

45. призовава за конкретна помощ от страна на Европейския институт за равенство на половете (ЕИРП) по отношение на събирането, обработването и разпространението на ефективни практики за интегриране на въпросите на равенството на половете в изпълнението на показателите от Пекин в областта на жените и въоръжените конфликти;
46. подчертава важната роля на партньорството между ЕО и ООН за равенството между половете за развитие и мир, което има за цел да определи подходите за интегриране на равенството между половете и човешките права на жените в нови форми на помощ и за осигуряване на подкрепа за усилията на националните партньори да изпълняват международните задължения относно равенството между половете и да осигуряват адекватни на своя ангажимент за равенство между половете финансови ресурси в националните програми за развитие и бюджети; подчертава, че този проект има конкретен акцент върху ролята на жените в ситуации на конфликт и след конфликт и особено за правилното прилагане на Резолюция 1325 на Съвета за сигурност;
47. призовава Съюза да поставя акцент върху създаването на училища, когато предоставя своята помощ за възстановяване след конфликти, за да се даде възможност за по-добро образование на момчетата и момичетата;
48. приветства различните инициативи за създаване на свързани с половете показатели за ранно предупреждение и наблюдение на конфликти, като тези, възприети от Фонда на ООН за развитие на жените (UNIFEM), Съвета на Европа, Швейцарската фондация за мир, организацията „Международно предупреждение“ (International Alert) и Форума за ранно предупреждение и ранно реагиране;
49. подчертава значението на това жените да бъдат поставени в центъра на политиката за водоснабдяване, санитарни и хигиенни условия в районите на конфликт и след преживян конфликт и поради това подчертава значението от повишаване на достъпа до безопасна питейна вода, адекватни санитарни условия и вода за производствени нужди;
50. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на правителствата на държавите-членки.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Контекст

На международно равнище, Пекинската платформа за действие, приета от Четвъртата световна конференция за жените, проведена в Пекин през 1995 г., включва жените и въоръжените конфликти сред своите стратегически цели и действия. ООН продължи усилията си за засилване на аспектите, свързани с жените, мира и сигурността, чрез Резолюции 1325(2000) и 1820(2008) на Съвета за сигурност на ООН.

Тези резолюции бяха последвани от Резолюция 1888(2009) на Съвета за сигурност на ООН относно сексуалното насилие срещу жени и деца при въоръжени конфликти, Резолюция 1889 (2009) на Съвета за сигурност на ООН, целяща засилване на поетия от ООН ангажимент по отношение на Резолюция 1325, и Резолюция 1960(2010) на Съвета за сигурност на ООН, с която бе създаден механизъм за събиране на данни и изготвянето на списъци на извършители на сексуално насилие по време на въоръжени конфликти. Назначаването на новия Специален представител на генералния секретар на ООН по въпросите на сексуалното насилие по време на конфликти, оглавяван понастоящем от Марго Валстрьом, както и създаването на ООН Жени засилват институционните структури на системата на ООН в подкрепа на равенството между половете и овластяването на жените.

ЕС разполага със специална политика по въпросите на жените, мира и сигурността. През 2008 г. Съветът прие „Цялостен подход за прилагане от страна на ЕС на Резолюции 1325 и 1820 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността“, както и преработен оперативен документ относно прилагането на посочените резолюции, по-специално в рамките на Общата политика за сигурност и отбрана (ОПСО). Освен това, той прие „Насоки на ЕС относно насилието и дискриминацията спрямо жени и момичета“, които укрепиха позицията на правата на жените в контекста на цялостната политика на ЕС по въпросите на правата на човека.

Също така, европейската рамка бе допълнена с Плана за действие на ЕС относно равенството между половете при сътрудничеството за развитие, с който ще се гарантира интегрирането на равенството на половете в работата на ЕС със страните партньори на всички равнища. В съответствие с цялостния подход, други мерки, предприети в рамките на политиката на ЕС по въпросите на жените, мира и сигурността са учредяването на междуинституционална специална работна група по въпросите на жените, мира и сигурността и приемането, през юли 2010 г., на показатели, с помощта на които да се следи за неговото прилагане.

От приемането на Резолюция 1325 Европейският парламент е много активен, като излезе с няколко доклада и препоръки по различни въпроси, свързани с жените, мира и сигурността.

Препоръки

Докладчикът твърдо вярва във включването на повече жени в превенцията,

посредничеството и разрешаването на конфликти. С тази цел докладчикът призовава ЕС и държавите-членки да включат повече жени във въоръжените сили, както на ръководни позиции, така и на по-ниско равнище. От гледна точка на принципа на равенство между половете е изключително важно да има жени на високи постове, но също така е много важно жените да присъстват в цивилни операции, тъй като те осъществяват по-добър контакт с местните жени.

Във фазата на превенция е необходимо жените да бъдат по-ангажирани на ръководно равнище, например в националните правителства и политически структури. За тази цел овластяването на местните жени е от решаващо значение. Това може да се постигне на първо място чрез образованието: основното и средното образование имат ключова роля за развитието на умствените възможности на младите момичета и момчета, както и за придобиването на умения, с които да постигнат по-висок стандарт на живот. Доброто начално образование също допринася значително за преодоляването на свързаните с пола стереотипи. Здравното образование, особено по въпросите на репродуктивното и семейното здраве, също е от изключително значение за създаването на чувство на контрол над собственото тяло, като премахва мистиката, която забулва физиологията. Репродуктивното образование може да се използва и като превантивна мярка по отношение на заболяванията, предавани по полов път, и нежеланата бременност. Друг съществен фактор на овластяването е финансовата независимост, която може да се насърчава чрез отпускането на средства за подпомагане на малки предприятия, чиито собственици са жени. Жени, които са по-добре образовани и по-независими във финансово отношение могат да се чувстват по-склонни да се опитат да участват на ръководно равнище в местните общности или дори на национално равнище.

Във фазата на посредничество, ЕС би следвало да обвърже мирните процеси с участието в тях на жени, както в екипите, водещи международни преговори, така и на местно равнище. Участието на жените на масата на преговорите е логично не само от гледна точка на пропорционалната представеност, но и заради своята добавена стойност. Жените представляват 50% от населението и следователно следва да се полагат усилия за тяхното пропорционално представяне по време на преговори. Жените също така допринасят по-добър поглед върху някои други ключово важни въпроси, особено що се отнася до поставянето на край на безнаказаността. Тъй като повечето жертви на сексуално малтретиране по време на конфликти са жени, наложително е те да имат силен глас, за да се гарантира тяхната защита и подходящо обезщетяване. Също така, на жертвите следва да се предостави достъп до психологически, медицински и правни консултации, както и да се разработят по-сигурни програми за защита на свидетелите, за да се позволи на жертвите да се изправят и свидетелстват, без да се страхуват, че техните агресори могат отново да им навредят.

По отношение на безнаказаността, докладът подчертава, че не трябва да се позволява тя да продължава и за тази цел изисква да няма мир без справедливост, а извършителите да бъдат съдени за техните деяния.

Във фазата на изграждане на мира, участието на жените е от решаващо значение тъй като, в качеството си на стълбове на общността, жените са много по-чувствителни към обществените и практически потребности отколкото мъжете; жените са тези, които прекарват по-голямата част от времето си в селата или градовете и следователно те

познават по-добре практическите потребности, които би следвало да бъдат включени в проектите по изграждане на мира, като например пазарната инфраструктура, здравните заведения, достъпни системи за обучение, и т.н.

Едно от ключовите искания на настоящия доклад е призивът за създаване на Специален представител на ЕС по въпросите на жените, мира и сигурността. Наистина ЕС разполага с политики, свързани с жените, сигурността и мира, със специални работни групи и контактни звена по въпросите на пола, които се занимават с въпросите на жените и сигурността, но това, което му липсва е едно централно звено, което да координира всички тези различни дейности. Създаването на длъжност Специален представител по въпросите на жените, мира и сигурността би осигурило последователност и ефективност на всички политики и дейности и същевременно би осигурило на ООН точка за връзка за по-гладко осъществяване на сътрудничеството.

Освен това, при изграждането на архитектурата на ЕС в областта на равенството на половете, съществен елемент е избягването на дублиране на ролята на съветниците по тези въпроси в рамките на мисиите по ОПСО с други функции, което води до объркване и лишава аспекта на равенство на половете от неговия приоритетен характер.

Друг ключов момент в доклада е приемането, изпълнението и мониторинга от страна на държавите-членки на техните национални планове за действие, като се вземе предвид това, че според последните статистически данни, 10 от държавите-членки на ЕС разполагат с национални планове за действие по въпросите на жените, мира и сигурността, а 5 други държави-членки са в процес на финализиране на своите планове за действие¹. В настоящия доклад се поставя акцент върху необходимостта показателите на ЕС да бъдат интегрирани в националните планове с цел да се осигури набор от еднакви стандарти по въпросите на пола и сигурността в целия ЕС.

¹ Доклад относно показателите на ЕС за цялостния подход, Док. на Съвета 9990/11.

8.11.2011

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО РАЗВИТИЕ

на вниманието на комисията по правата на жените и равенството между половете

относно положението на жените по време на война
(2011/2198(INI))

Докладчик по становище(*): Catherine Grèze

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 50 от Правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по развитие приканва водещата комисия по правата на жените и равенството между половете да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

Програми за външна помощ

1. призовава бюджетния орган на ЕС да увеличи финансовите средства, предназначени за насърчаване на равенството между половете и правата на жените в рамките на бъдещите финансови инструменти за развитие за периода 2014–2020 г.;
2. призовава върховния представител на ЕС и Комисията да предприемат необходимите мерки за подобряване на взаимното допълване и съвременното мобилизиране на всички финансови инструменти за външна дейност на ЕС, а именно Европейския фонд за развитие, Инструмента за сътрудничество за развитие, Европейския инструмент за съседство и партньорство, Инструмента за предприсъединителна помощ, Европейския инструмент за демокрация и права на човека и Инструмента за стабилност, за да се избегне разпокъсаност на реакцията на ЕС във връзка с положението на жените по време на война;
3. призовава за отделяне на специално внимание на интегрирания подход за равно третиране на мъжете и жените в областта на изследванията на мира, предотвратяването и разрешаването на конфликти, мироопазващите операции, рехабилитацията и възстановяването след конфликтите, и за отчитане на

компонента равенство между половете в стратегическите доклади за страните;

4. призовава за специални разпоредби, осигуряващи допълнителна защита на жените срещу изнасилване, насилствена проституция и всякакви други форми на непристойни посегателства, както и за особени грижи за бъдещите майки и майките на малки деца по отношение на осигуряването на храна, дрехи, евакуация и транспорт и медицински услуги за предотвратяване на нежелана бременност и полово предавани болести, като приоритетни области в рамките на Финансовия инструмент за развитие за периода 2014-2020 г.
5. силно насърчава ЕСВД, Комисията и държавите-членки да включат в своите дейности, засягащи жените в конфликтни зони, свързани с развитието аспекти, и по-специално признаването на правото на майките да получават закрила и подкрепа и да отглеждат своите деца, както и здравето и икономическата сигурност на жените, със специален акцент върху правото на собственост, особено по отношение на собствеността върху земеделски земи и стопанисването им;
6. призовава Комисията и ЕСВД да разгледат възможността за създаване на механизъм за осигуряване на здравна и психологическа подкрепа на жени, станали жертви на насилие по време на война, който задължително да бъде управляван от жени, които са практикуващи специалисти, за да се установят методи за постепенното и гладко повторно интегриране на тези жени в обществото, напр. чрез намиране на работа и по този начин възстановяване на социалната стабилност и социалното приобщаване;
7. настоятелно призовава ЕСВД да назначи специален пратеник за защита на жените в конфликтни зони, който да следи за това, всички усилия, полагани в рамките на външната дейност на ЕС, да съответстват на важната цел да бъдат зачитани правата на жените; настоява този специален пратеник да отговаря и за въпросите, свързани с половата идентичност и недискриминацията;
8. приветства Плана за действие на ЕС относно равенството между половете и предоставянето на правомощия на жените в областта на развитието и призовава Върховния представител на ЕС да предприеме всички необходими мерки с оглед осигуряване на подходящо обучение на служителите на делегациите на ЕС за възприемане на чувствителен към пола подход в мироопазването, предотвратяването на конфликти и укрепването на мира; отправя искане към Комисията и държавите-членки да гарантират подходяща техническа и финансова помощ в подкрепа на програми, които дават на жените възможност да участват пълноценно при провеждането на мирни преговори и които овластяват жените в гражданското общество като цяло;
9. приветства решението на ЕС за приемане на 17 показатели за изпълнение за оценка на собствената си дейност по въпроси, свързани с половата принадлежност, в нестабилни страни и страни с нерешен конфликт или страни след конфликт; подчертава, че показателите, които трябва да включват и измервания по отношение на качеството, следва да бъдат подобрени; призовава Комисията и ЕСВД да отчитат заключенията на този оценъчен процес във фазите на програмиране и изпълнение;
10. призовава Комисията да разгледа възможността за създаване на групи за бързо

реагиране, включващи специалисти (лекари, психолози, социолози, адвокати), които да предоставят незабавна подкрепа на място на жертвите на свързани с пола престъпления;

11. призовава ЕСВД, в съответствие с член 9 на Решение на Съвета 2010/427/ЕС от 26 юли 2010 г., да осигури управлението на ниво делегации на програмирането, изпълнението и контрола на инициативите по страни за прилагане на свързаните с пола аспекти в предконфликтни, конфликтни и следконфликтни ситуации, с цел по-добро справяне със специфичните характеристики на всеки отделен контекст и отчитане на евентуално регионално измерение;
12. отправя искане към Комисията да подкрепя местни групи на гражданското общество, особено организации на жени и такива, които отчитат аспектите, свързани с половата принадлежност, чрез достъпно финансиране и изграждане на капацитет, за да могат те да изпълняват своята роля на пазители, особено в контекста на нестабилни държави;

Защита на жените от всички форми на сексуално и основано на пола насилие; предоставяне на правомощия на жените във връзка с предотвратяването на конфликти, мироопазването и възстановяването след конфликти

13. подчертава, че с оглед гарантиране на положително и трайно въздействие на усилията на ЕС по въпросите на равенството на половете в нестабилни страни и страни в или след конфликт, следва да се прехвърли отговорност на местни, недържавни участници, включително женски организации, на които следва да бъде дадена по-важна роля;
14. призовава Комисията и ЕСВД да насърчават ангажираността и участието на местни организации на жени, включително в подготовката и обсъждането на преговори и споразумения относно следконфликтни ситуации;
15. призовава върховния представител на ЕС и Комисията да гарантират отделянето на специално внимание на женските организации, действащи на местно равнище, при планирането на договорености и финансови инструменти за външната дейност на ЕС и осигуряването на достатъчно средства за тези организации, за да могат те да играят важна роля в проекти, свързани с управлението на предконфликтни, конфликтни и следконфликтни ситуации, като се поставя необходимият акцент върху добрите практики при създаването на работнически кооперативи и достъп до микрокредитиране;
16. отправя искане към ЕСВД да обърне специално внимание на растящия брой „изправителни изнасилвания на жени от общността на лесбийките, гейовете, бисексуалните и транссексуалните в предконфликтни, конфликтни и следконфликтни ситуации;
17. подчертава, че въпреки че в цял свят изнасилванията често са били използвани като оръжие по време на война, през последните години при конфликти в редица африкански страни положението е станало особено драматично; призовава за по-тясно сътрудничество между ЕС и ООН за засилване на превенцията и интегриране

на ролята на жените в програмите по LRRD (Установяване на връзка между помощ, възстановяване и развитие);

18. подчертава ключовото значение на гарантирането на равноправното участие на жените в процеса на реформиране на съдебната система или в транснационалните съдебни процеси, така че те да могат ефективно да защитават налагането на равни права в националните съдебни системи;
19. призовава Комисията, ЕСВД и делегациите на Европейския парламент да намерят начини за насърчаване на подписването, ратифицирането и изпълнението на Римския статут от 1998 г. (за Международния наказателен съд) от развиващите се страни, които все още не са направили това, като необходима стъпка за защита на сексуалните права на жените по време на война и предотвратяване на безнаказаността на извършителите;
20. осъжда вземането на заложенници и призовава за по-строги наказания за използването на хора като жив щит по време на конфликти;
21. призовава за разделяне на мъжете и жените в затвора, по-специално с цел предотвратяване на сексуалните посегателства;
22. подчертава значението на правото на осведоменост за съдбата на изчезнали роднини и призовава страните във въоръжени конфликти да вземат всички възможни мерки да предоставят информация за обявени за изчезнали лица;
23. подчертава, че жените, особено вдовиците и тези, които са се разделили с мъжете си, и сираците имат проблеми при завръщането у дома от бежанските лагери, тъй като не притежават земя вследствие на традиционни стереотипи и поради факта, че споровете за земя обикновено се изострят след дълги конфликти; счита, че разрушаването на структурата на обществата в резултат на конфликти следва да се разглежда като възможност за повторно изграждане на тези общества по начин, който да гарантира правото на жените да притежават земя, както и правото им на политическо участие като цяло;
24. предлага да бъде назначен постоянен докладчик в Европейския парламент по въпросите на равенството на половете и правата на жените във външните отношения на ЕС, който също така да отговаря за въпроси, свързани с половата идентичност и недискриминацията;

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	7.11.2011 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 24 -: 0 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Thijs Berman, Leonidas Donskis, Charles Goerens, András Gyürk, Eva Joly, Franziska Keller, Miguel Angel Martínez Martínez, Norbert Neuser, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Patrice Tirolien, Ivo Vajgl, Anna Záborská
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Santiago Fisas Ayxela, Fiona Hall, Krzysztof Lisek, Isabella Lövin, Horst Schnellhardt, Giancarlo Scottà, Jan Zahradil
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Josefa Andrés Barea, Sophie Auconie, João Ferreira

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	22.11.2011г..
Резултат от окончателното гласуване	+: 25 -: 1 0: 4
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Regina Bastos, Emine Bozkurt, Andrea Češková, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Tadeusz Cymański, Edite Estrela, Ilda Figueiredo, Iratxe García Pérez, Mikael Gustafsson, Mary Honeyball, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Raúl Romeva i Rueda, Nicole Sinclair, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Marc Tarabella, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Anne Delvaux, Sylvie Guillaume, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou, Angelika Werthmann
Заместник(ци) (чл. 187, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Kinga Gál